

Entrevista al Col·lectiu Okupa de Reus La Poma de Colors

aquest estiu la premsa local s'ha fet ressò d'una situació fins ara inèdita en la nostra ciutat: l'ocupació reivindicativa de diversos immobles deshabitats, tot coincidint amb la revifalla del moviment okupa, sobretot a Barcelona. El resultat ha estat una gran expectació per l'espectacularitat dels desallotjaments, però en realitat la informació sobre la naturalesa, ideologia i els objectius d'aquest col·lectiu ha estat més aviat escassa. La RCL ha volgut aprofundir en aquest fenomen social incipient a Reus; per això hem parlat amb Eudald Carbonell, professor d'antropologia de la URV, i amb els okupes, els propis protagonistes dels esdeveniments que ens donen el seu punt de vista.

Revista del Centre de Lectura: Quina és la vostra definició com a col·lectiu i quin perfil tenen les persones que l'integren?

La Poma de Colors: Som un col·lectiu assembleari que aplega gent de diverses procedències que coincideix en el rebuig de l'autoritarisme i del materialisme propis del sistema capitalista. La majoria de nosaltres tenim unes edats compreses entre els 16 i els 25 anys. Ideològicament estem bastant oberts, ja que alguns dels nostres membres estan relacionats amb d'altres moviments, com poden ser els Maulets, els SHARP (skin heads antiracistes), llibertaris, però també tenim gent que s'identifica amb el moviment okupa simplement perquè vol trobar espais per a desenvolupar les activitats en què estan interessats, com poden ser el teatre, el ball, la música, l'organització de xerrades, etc

RCL: Què voleu aconseguir amb les ocupacions que heu dut a terme a Reus? Es tracta d'un conflicte entre el dret a l'habitatge i la propietat privada o és un moviment reivindicatiu més ampli?

LPC: Inicialment ens va moure l'interès a organitzar un centre social autogestionat on poguéssim portar a terme unes activitats per a les quals no trobàvem un espai. Hi havia la possibilitat de demanar-ho a l'Ajuntament, ho vàrem intentar però ens van tancar totes

les portes amb negatives després d'ignorar-nos. El nostre raonament va ser que no tenim per què demanar un favor al poder si el que volem és que el poder el tingui la gent, ja que considerem que la gent no ha de dependre de les institucions i la burocràcia per a poder canalitzar les seves iniciatives.

Ens ha vingut a veure gent gran per a dir-nos que ja era hora que el jovent de Reus es moguéssim per alguna cosa.

RCL: I vosaltres on viviu?, perquè això no és el mateix que ocupar discretament un lloc per viure-hi i que no et facin fora...

LPC: La majoria de nosaltres vivim a casa dels pares. De totes maneres, a part de crear un centre social, també teníem previst habilitar espais per a habitatge de gent, ja que algunes persones del col·lectiu estaven interessades a quedar-se a viure en el local ocupat, i també volíem que servissin per a acollir gent que estés de pas per la ciutat i no tingués altres recursos o per a gent que té

dificultats a l'hora de pagar un lloguer. Es tractaria d'una altra manera de viure, que implica, per exemple, organitzar també alguna xarxa de reciclatge d'aliments que no són tan frescos o que són rebutjats, com ara fruita o pa o pastes seques que els comerços llencen, perquè un dels principis és no ser consumistes i volem ser autosuficients i predicar amb l'exemple.

RCL: I la qüestió de la propietat a nivell intern?

LPC: Allà tot és de tots; d'això es tracta. Fins i tot compartim el sac i la màrrega per dormir, s'agafa el que hi ha i si no arriba es reparteix.

RCL: Quins criteris seguïu a l'hora de triar els immobles que heu intentat ocupar?

LPC: En principi, vàrem buscar un edifici que fos de titularitat municipal i que es trobés buit, com una forma de posar en evidència el fet que l'Ajuntament és la institució que s'hauria de preocupar per l'existència de centres socials destinats als joves de Reus. Després, quan hem optat per ocupar immobles de titularitat privada, han estat edificis en desús, buits i sense aprofitament, i hem mirat que es tractés d'edificis que pertanyin a persones particulars que disposen d'altres propietats i que aquests edificis estiguin destinats a ser objecte de l'especulació immobiliària. La informació sobre la titularitat d'aquests immobles, l'hem obtingut principalment de la simple observació dels que estaven desocupats i del boca a orelles, perquè quan hem sabut qui era el propietari ens hi hem adreçat directament, però també hem anat a consultar quina era la seva situació als registres de la Propietat i al Cadastre.

Paradoxalment, sembla que sigui més fàcil tractar amb els particulars, que et penses que et denunciaran de seguida, que amb l'Ajun-

tament, que potser podria tenir una actitud més dialogant. Quan vam ocupar la FEKSA vam intentar parlar amb l'alcalde, però s'hi va negar. Després de l'ocupació vam reunir-nos amb ell per demanar-li que ens cedís la FEKSA o un altre immoble municipal de característiques similars. S'hi negà amb l'excusa que tots els edificis de propietat municipal tenien una utilitat en un futur pròxim. I ens amenaçà que si ocupàvem un altre edifici municipal actuaria amb la mateixa brutalitat que a la FEKSA.

RCL: Quina diferència hi ha entre les vostres activitats i les que realitzen altres entitats o ONG de la ciutat?

LPC: Ens diferenciem pel fet que estem totalment oberts a la participació de qualsevol persona que vulgui col·laborar amb nosaltres, i perquè no estem institucionalitzats com altres entitats que estan dotades d'unes normatives internes més rígides i només presten serveis als seus socis. A més, nosaltres tenim una visió més global que la de determinades ONG que tenen un camp d'actuació més limitat, ja que plantejem l'ocupació com una manera de qüestionar la pròpia idea de propietat privada mitjançant la denúncia del fet que hi hagi edificis buits que podrien ser destinats a finalitats socials per al jovent, amb una visió més pluridisciplinària i multisectorial. Això no és inconvenient perquè la gent estigui en altres associacions més concretes, ni és exclouent; no es tracta de deixar de fer una cosa per fer-ne

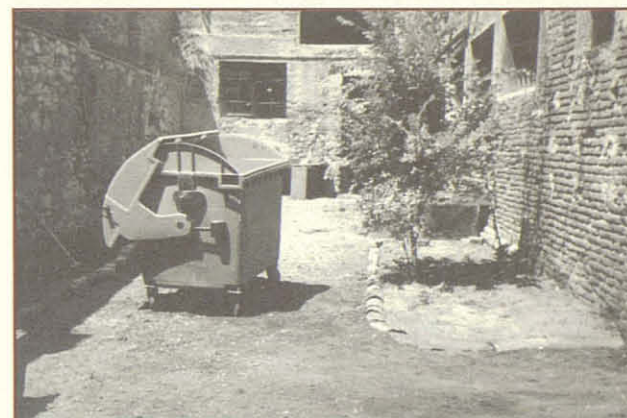
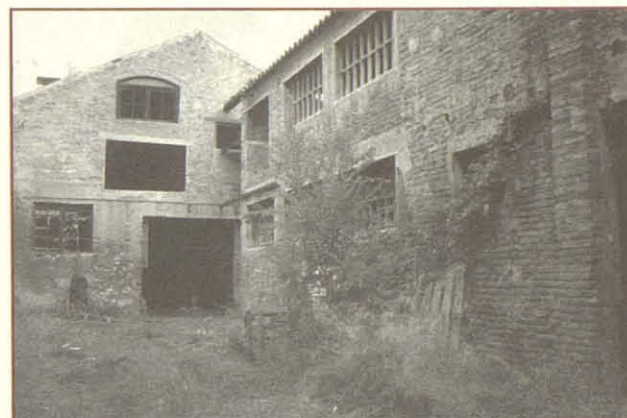
una altra, sinó de fer-ne més.

RCL: Manteniu contactes amb col·lectius okupes d'altres indrets?

LPC: A Catalunya, el moviment okupa es troba concentrat bàsicament al voltant de Barcelona, i nosaltres estem periòdicament en contacte amb aquests col·lectius i també amb els que hi ha a d'altres ciutats, com poden ser Saragossa i València. De fet, quan la policia ens va desallotjar del primer edifici que vàrem ocupar, hi havia present gent de fora que havia vingut expressament a donar-nos suport. Posteriorment, el moviment okupa de Barcelona va organitzar un acte de solidaritat amb nosaltres pel segon desallotjament que vàrem patir.

RCL: Quina ha estat l'actitud dels veïns dels edificis ocupats fins ara?

LPC: La majoria de veïns han estat bastant favorables a les nostres accions, encara que una petita minoria s'ha manifestat clarament en contra. En general, els veïns s'han interessat a saber què volíem fer en els edificis ocupats, i quan els hem convidat a veure com els netejàvem i els endreçàvem, i els hem explicat les activitats que hi volíem desenvolupar, ens han expressat el seu suport portant-nos menjar, estris de cuina, roba, etc. També ens ha vingut a veure gent gran per a dir-nos que ja era hora que el jovent de Reus es mogué per alguna cosa. Potser han vist que plantejem una alternati-

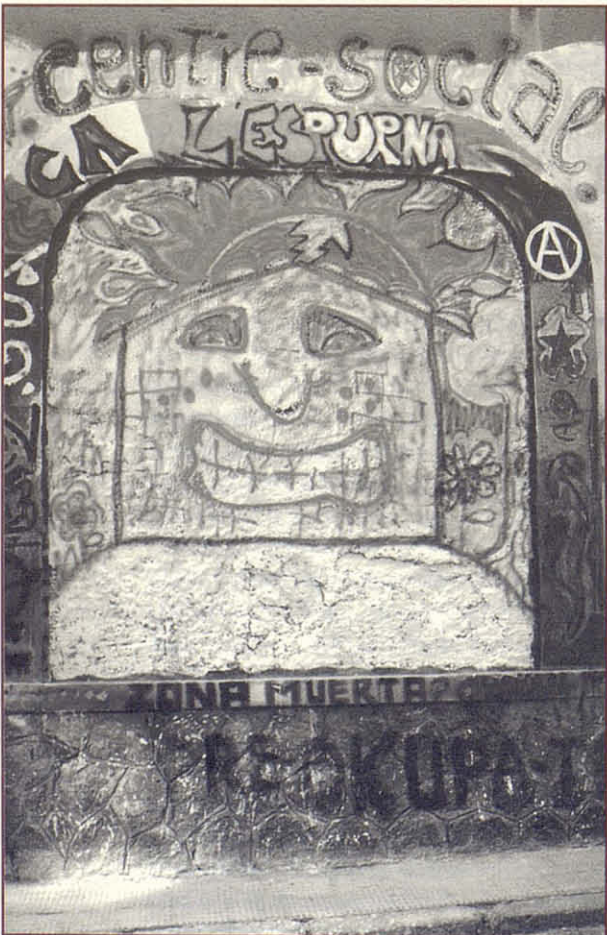

A la dreta, Ca l'Espuma, abans (dalt) i després (baix) de la intervenció dels joves okupes. A l'esquerra, grafiti okupa a l'entrada de Ca l'Espuma.

va per a aquells joves que tenen unes inquietuds molt diverses i no es volen limitar a esperar el cap de setmana per a anar de discoteques i lligar.

RCL: A què creieu que respon l'actual revifalla del moviment okupa?

LPC: Encara que és cert que el tema s'ha posat d'actualitat des que va tenir lloc l'ocupació i el posterior desallotjament del cinema Princesa de Barcelona, hem de dir que la nostra actuació no es basa en unes determinades modes, sinó en unes necessitats reals. Fa força temps, alguns membres del nostre col·lectiu ja s'havien plantejat poder ocupar algun mas abandonat per a poder viure-hi de forma autosuficient. El fet és que, durant els darrers anys, ha anat creixent la gent que tenia ganes de dur a terme activitats alternatives en aquesta ciutat, i les ocupacions que hem fet fins ara, així com els desallotjaments de què hem estat objecte, han reforçat els nostres vincles i el sentiment de solidaritat entre tota aquesta gent. I també s'ha de

dir que és una manera de fer front a les dificultats que tenen els joves a l'hora d'independitzar-se a causa de la manca de llocs de treball estables, etc.

RCL: Quines conseqüències legals han tingut les vostres ocupacions?

LPC: En el desallotjament de l'antic edifici de la FECSA hi va haver quatre persones detingudes per la policia, que van passar unes cinc o sis hores a la comissaria i posteriorment van haver de prestar declaració davant la jutgessa. Arran d'aquests fets hi ha un procediment penal obert contra aquestes persones, que donarà lloc al corresponent

judici per ocupació il·legal de l'esmentat immoble. En el cas de Ca l'Espurna, l'edifici del carrer Sant Miquel, els antidisturbis van començar a actuar sense que els que érem a dins haguéssim vist l'ordre de desallotjament. Llavors vàrem decidir de marxar pacíficament amb l'ajuda dels veïns (sense que la policia se'n adonés) així que no hi va haver cap detingut. De totes maneres, quan decidim portar a terme l'ocupació d'un immoble en desús, som perfectament conscients de les conseqüències legals que això ens pot comportar, la qual cosa no ens fa desistir dels nostres propòsits.

